

פרה רבולה כו'. וגזנן לא משכה והוי קרקעות ור"א דלמך
שדה נגזלת קונה פרה עמה וחייב לשלם דמטלטלין נקינין אגב
קרקע ולרצנן לא קנה שדה ולא פרה שדה: מתני' לא יהויר
לו נמדכר. אם אין זה תוצעו אין זה יכול לנכפו לקבל חונו
או פקדונו נמדכר ללאו מקום
שימור הוא: על מנה ללאו למדכר.
קס"ד שאמר לו ליה זה על מנת
שנלא למדכר וסס אפרע נך להכי
פריך פשיטא והא מתנה בהדיא
לקבלו נמדכר: גמ' ניסנה לינצע.
אם ירצה מלוה לידו על העלוונה:
(ו' אי נעיס להודיה ניסנך הסס
מהדרנא נך. ואשמועינן מנא דע"ג
ללא תנאי גמור הוא דהא אי צעית
קאמר אפי"ה כיון ידיע דליהו נמי
מקום משבעין ליה שבעת
היכא שקי הוא דרבינו
שאינו יודע שהא חייב לו
(כתובות יב).

הגהות הב"ח

א"ל תוב' ד"ה רב נתן
והי' ראה ר"י את ר"ח
שחייב:

מוסף רש"י

ור"ב ור"י יוחנן אמרי
פטור. מנלמס, ומכל
מקום משבעין ליה שבעת
היכא שקי הוא דרבינו
שאינו יודע שהא חייב לו
(כתובות יב).

רבינו חננאל

מתני'. הגזול את חברו,
או שלוח הימנו, או
שהפקיד לו בירושל, לא
יחזיר לו במדבר וכול'.
ורמינהו מלוה משתלמת
בכל מקום, אבדה ופקדון
אין משתלמין אלא
במקומן. תרצה אביי
מלוה ניתנה ליחבע בכל
מקום, אבדה ופקדון אלא
ניתנו ליחבע אלא...
מתני'. הגזול את חברו או
שלוח הימנו או שהפקיד
לו בירושל לא יחזיר לו
במדבר. ורמינהו, מלוה
משתלמת בכל מקום
אבדה ופקדון אין
משתלמין אלא במשקמון.
ותרצה אביי תני מלוה
ניתנה ליחבע בכל מקום,
אבדה ופקדון לא ניתנו
ליחבע אלא במקומן. עוד
מנת לצאת במדבר יחזיר
לו במדבר. אוקימנא כגון
דאמי' ליה נהי האי פקדון
בנך ואמי' ליה האיך אנא
למדברא בעינא למיזל,
אמי' ליה אנא נמי החם קא
אולינא דאמי' הכי קאמי'
ליה אי מהדרת לי במדבר
מקיבלנא מינך. מתני'.
האומר לחבירו גזלתך,
הלויתני הפקדת אצלי
ובדלי. אוקימנא כגון דלא
תבע ליה אידיך. והאי
דקתאני חייב, קבא
לצאת ידי שמים. איתמר
מנה לי בידך והלה אומי'
איני יודע רב נתנן ור'
יוחנן אמרי פטור וכבא
לצאת ידי שמים חייב.
איתמר נמי אמר ר' חיה
בר אבה אמר ר' יוחנן אמר
לי בידך והלה אומי' איני
יודע חייב בבא לצאת ידי
שמים.

הגזול ומאכיל פרק עשירי בבא קמא

ק"ח.

עין משפט
גר מצוה

פרה רבולה כו'. וגזנן לא משכה והוי קרקעות ור"א דלמך
שדה נגזלת קונה פרה עמה וחייב לשלם דמטלטלין נקינין אגב
קרקע ולרצנן לא קנה שדה ולא פרה שדה: מתני' לא יהויר
לו נמדכר. אם אין זה תוצעו אין זה יכול לנכפו לקבל חונו
או פקדונו נמדכר ללאו מקום
שימור הוא: על מנה ללאו למדכר.
קס"ד שאמר לו ליה זה על מנת
שנלא למדכר וסס אפרע נך להכי
פריך פשיטא והא מתנה בהדיא
לקבלו נמדכר: גמ' ניסנה לינצע.
אם ירצה מלוה לידו על העלוונה:
(ו' אי נעיס להודיה ניסנך הסס
מהדרנא נך. ואשמועינן מנא דע"ג
ללא תנאי גמור הוא דהא אי צעית
קאמר אפי"ה כיון ידיע דליהו נמי
מקום משבעין ליה שבעת
היכא שקי הוא דרבינו
שאינו יודע שהא חייב לו
(כתובות יב).

HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

פרה רבוצה בו ושטפה גהר ר' אלעזר
למעמיה ורבנן למעמייהו: מתני' הגזול את
חבירו יאו שהלוה הימנו יאו שהפקיד לו
בישוב לא יחזיר לו במדבר על מנת לצאת
במדבר יחזיר לו במדבר: גמ' ורמינהו
מלוה משתלמת בכל מקום אבדה ופקדון
אין משתלמין אלא במקומן אמר אביי ה"ק
ימלוה ניתנה ליחבע בכל מקום אבדה
ופקדון לא ניתנו ליחבע אלא במקומן:
על מנת לצאת במדבר: פשיטא ולא
צריכא דא"ל ליהווי האי פקדון גבך דאנא
למדבר נפיקנא וא"ל איהו אנא למדבר נמי
בעינא למיפק אי בעינא לאהדרינהו לך התם
מהדרנא לך: מתני' האומר לחבירו גזלתך
הלויתני הפקדת אצלי ואיני יודע אם החזרתי
לך אם לא החזרתי לך חייב לשלם אבל אם
אמר לו איני יודע אם גזלתך אם הלויתני
אם הפקדת אצלי פטור מלשלם: גמ' איתמר
מנה לי בידך והלה אומר איני יודע רב הונא
ורב יהודה אמרי חייב ור"ג ור' יוחנן אמרי
פטור רב הונא ורב יהודה אמרי חייב ברי
ושמא ברי עדיף ר"ג ור' יוחנן אמרי פטור
אוקי ממונא בחזקת מריה תנן אבל אם
אמר לו איני יודע אם הלויתני פטור ה"ד
אילימא דלא קא תבע ליה רישא נמי
דלא קא תבע ליה אמאי חייב אלא דקתבע
ליה וקתני סיפא פטור מלשלם לא לעולם
דלא קא תבע ליה ורישא בבא לצאת ידי
שמים איתמר נמי א"ר חייא בר אבא א"ר
יוחנן האומר לחבירו מנה לי בידך והלה
אומר איני יודע חייב בבא לצאת ידי שמים:
מתני' יהגונב טלה מן העדר והחזירו ומת
או נגנב חייב באחריותו לא ידעו בעלים לא
בגניבתו ולא בחזירתו ומנו את הצאן ושלימה
היא פטור: גמ' אמר רב לדעת צריך דעת
שלא לדעת מגין פומר וכי קתני ומנו את
הצאן והיא שלימה אסיפא ושמואל אמר
בין לדעת בין שלא לדעת מגין פומר וכי
קתני ומנו והיא שלימה פטור אכולה ורבי
יוחנן אומר לדעת מגין פומר שלא לדעת אפי'
מגין נמי לא צריך וכי קתני ומנו את הצאן
והיא שלימה ארישא רב חסדא אמר לדעת
מגין פומר שלא לדעת צריך דעת וכי קתני
ומנו את הצאן והיא שלימה ארישא אמר רבא
מ"ט

קמא א מיי פ"ח מהל'
גולה ואבדה ה' ז
סגנו עשין עב טושי"ע ח"מ
ס"י שסו סעי' ד זכר אלכס
כאן ובכ"מ פ"ג דף פז.
ועס כל הסוגיא:
קב"ב ב מיי פ"ג מהל'
מלוה ולה ה' ח
סגנו עשין דז טושי"ע ח"מ
ס"י עד ס"ח:
ק"ו ג מיי פ"ז מהל'
שאלה ופקדון ה' יא
סגנו עשין כח טושי"ע ח"מ
ס"י רגז סעיף ב:
ק"ח ד מיי פ"ג מהל'
מלוה ולה ה' ח
סגנו עשין דז טושי"ע ח"מ
ס"י עד סעיף א:
ק"ט ה מיי פ"ז מהל'
שאלה ופקדון ה' יא
סגנו עשין פח טושי"ע
ח"מ ס"י רגז סעיף ב:
ק"ב ו מיי פ"ח מהל'
סוען ומטען ה' ט
סגנו עשין דז טושי"ע ח"מ
ס"י ע"ה סעי' י וס"י ששה
סעיף ב בהג"ה:
קכ"ב ז מיי פ"ח מהל'
סגנו ע"ה טושי"ע
ח"מ ס"י ע"ה סעי' ט:
קכ"ב ח ל מיי פ"ד מהל'
גניבה ה' יב סגנו
עשין ע"ה טושי"ע ח"מ ס"י
שנה סעיף ב:

ידעו והכי משמע מתני' הגונב טלה ורישא נשחכרו צה
הבעלים וידעו שנגנבה מהן קאי מדקתני סיפא לא ידעו
מכלל דרישא צידעו והחזירה ומת חייב באחריותו וכן לא ידעו
בגניבתו ובחזירתו נמי חייב אבל מנו את הלאן והיא שלימה
פטור בין רישא לידעו בין סיפא דלא ידעו: ור' יוחנן אומר
לדעת מגין פומר שלא לדעת אפי' מנו את הלאן ארישא.
והכי קתני הגונב טלה דהיינו ידעו אחרי כן
והחזירו חייב באחריותן היכא דלא מנו אבל לא ידעו
הבעלים בגניבתו ובחזרתו אפי' אין מנין או שמנו
אפילו והאי ידיעה פטור: ורב חסדא אמר לדעת מגין
פטור אבל ידעו לא מהני מנין: ושמואל אמר בין
לדעת מגין פומר רב חסדא אמר לדעת מגין פומר
שלא לדעת צריך דעת וכי קתני ומנו את הצאן
והיא שלימה ארישא אמר רבא מ"ט